

Sygn. akt VIII U 1001/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	sędzia Grażyna Łazowska
Protokolant	Anna Krzyszkowska

po rozpoznaniu w dniu 16 października 2019 r. w Gliwicach

sprawy D. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o uchylenie decyzji

na skutek odwołania D. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 26 kwietnia 2019 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) sędzia Grażyna Łazowska

Sygn. akt. VIII U 1001/19

UZASADNIENIE

Decyzją z 26 kwietnia 2019r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. w związku ze skargą o wznowienie postępowania odmówił ubezpieczonej D. S. uchylenia decyzji z 19 czerwca 2013r. na podstawie art.151§2 w związku z art.146 k.p.a., gdyż od dnia doręczenia decyzji z 19 czerwca 2013r. upłynęło 5 lat. Organ rentowy stwierdził wydanie decyzji z 19 czerwca 2013r. z naruszeniem prawa.

Ubezpieczona wniosła odwołanie od powyższej decyzji, domagając się ponownego przeliczenia emerytury.

Organ rentowy wniósł o odrzuceniu odwołania wobec braku uchylenia zaskarżonej decyzji. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że przed przyznaniem emerytury z tytułu ukończenia powszechnego wieku emerytalnego ubezpieczona pobierała emeryturę przyznaną na podstawie art.88 Karty Nauczyciela. Nie jest to zatem emerytura wcześniejsza, o której mowa w wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 6 marca 2019r.

Sąd Okręgowy ustalił:

Decyzją z 3 marca 2004r. organ rentowy przyznał ubezpieczonej D. S. (ur. (...)) emeryturę na podstawie art.88 ustawy z 26 stycznia 1982r. Karta Nauczyciela, od 15 lutego 2004r. .

Decyzją z 14 października 2008r. organ rentowy przyznał ubezpieczonej prawo do kolejnej emerytury wcześniejszej z tytułu wykonywania pracy nauczycielskiej, od 1 września 2008r. Wysokość emerytury została obliczona na podstawie art. 53 ust. 1 ustawy emerytalnej.

W dniu 7 czerwca 2013r. ubezpieczona wystąpiła z wnioskiem o przyznanie prawa do emerytury w związku z osiągnięciem powszechnego wieku emerytalnego (art. 24 ustawy emerytalnej).

Decyzją z 19 czerwca 2013r. organ rentowy przyznał ubezpieczonej prawo do emerytury z powszechnego wieku emerytalnego od dnia 1 czerwca 2013r., to jest od miesiąca zgłoszenia wniosku o to świadczenie.

Wysokość emerytury została obliczona na podstawie art. 25 ust. 1b i art. 26 ustawy emerytalnej.

Organ rentowy zawiesił emeryturę z powszechnego wieku emerytalnego, bowiem świadczenie emerytalne dotychczas wypłacane było wyższe.

W dniu 19 kwietnia 2019r. ubezpieczona wniosła skargę o wznowienie postępowania i ponowne ustalenie wysokości emerytury w związku z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z 6 marca 2019r. w sprawie P 20/16.

W rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy wydał decyzję skarżoną, a następnie w dniu 29 maja 2019r. kolejną decyzję odmawiającą uchylenia decyzji z 19 czerwca 2013r. w sytuacji, gdy przed przyznaniem emerytury z tytułu ukończenia wieku emerytalnego ubezpieczona pobrała emeryturę wcześniejszą przyznaną na podstawie art.88 Karta Nauczyciela. Organ rentowy wskazał, że nie jest to emerytura wcześniejsza, o której mowa w wyroku Trybunału Konstytucyjnego.

W piśmie procesowym z 26 września 2019r. organ rentowy przedstawił hipotetyczne wyliczenie świadczenie ubezpieczonej z zastosowaniem wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 6 marca 2019r. (sygn. P 20/16). Z wyliczeń tych wynika, że:

- wysokość emerytury wyliczonej zgodnie z zasadami określonymi w art.26 (emerytura z powszechnego wieku emerytalnego) wyniosłaby na dzień 1 czerwca 2013r. – 1 911,15 zł brutto,

- wysokość emerytury z Karty Nauczyciela obliczona na dzień 1 czerwca 2013r. wyniosłaby 1 927,17 zł brutto.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji zawartej w aktach organu rentowego jako okoliczności jednoznacznie wynikające z tych dowodów.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej D. S. nie zasługuje na uwzględnienie.

Przedmiotem niniejszego postępowania jest zasadność skargi odwołującej z kwietnia 2019r. w przedmiocie wznowienia postępowania o prawo do emerytury z powszechnego wieku emerytalnego zakończonego prawomocną decyzją z 19 czerwca 2013r., wobec wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z 6 marca 2019r. w sprawie P 20/16.

W wyroku tym Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że art. 25 ust. 1 lit.b ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018r. poz. 1270 oraz z 2019r. poz. 39), w brzmieniu obowiązującym do 30 września 2017r., w zakresie, w jakim dotyczy urodzonych w (...)r. kobiet, które przed 1 stycznia 2013r. nabyły prawo do emerytury na podstawie art. 46 tej ustawy, jest niezgodny z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

W uzasadnieniu tego wyroku, Trybunał Konstytucyjny podkreślił, że kwestionowany art. 25 ust. 1b ustawy o FUS został poddany przez Trybunał Konstytucyjny kontroli konstytucyjności wyłącznie w odniesieniu do ubezpieczonej urodzonej w roku 1953, która nabyła i zrealizowała prawo do emerytury na podstawie art. 46 ustawy o FUS.

Wyrok Trybunału został opublikowany w dniu 21 marca 2019r. (Dz.U. z 2019r., poz. 539).

W tym miejscu wypada przypomnieć, że przepis art.25 ust.1 lit.b ustawy emerytalnej został dodany przez art.1 pkt 6 lit.b ustawy z 11 maja 2012r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2012r., poz.637) z dniem 1 stycznia 2013r.

Stanowi on, że jeżeli ubezpieczony pobrał emeryturę częściową lub emeryturę na podstawie przepisów art.46, 50, 50a, 50e, 184 lub art.88 ustawy z dnia 26 stycznia 1982r. – Karta Nauczyciela (Dz.U. z 2018r., poz.967), podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art.24, ustaloną zgodnie z ust.1, pomniejsza się o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur w wysokości przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych i składki na ubezpieczenie zdrowotne.

Przywołany art. 46 ustawy emerytalnej stanowi, że prawo do emerytury na warunkach określonych w art. 29, 32, 33 i 39 przysługuje również ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. a przed dniem 1 stycznia 1969 r., jeżeli spełniają łącznie następujące warunki:

- 1) nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa;
- 2) warunki do uzyskania emerytury określone w tych przepisach spełnią do 31 grudnia 2008r.

Przenosząc powyższe na grunt rozpoznania niniejszej sprawy stwierdzić należy, że ubezpieczona przed przyznaniem decyzją z 19 czerwca 2013r. prawa do emerytury z powszechnego wieku emerytalnego, miała ustalone prawo i pobierała emeryturę wcześniejszą przyznaną na podstawie art.88 ustawy Karta Nauczyciela. W tej sytuacji nie należy do katalogu osób uprawnionych do przeliczenia emerytury zgodnie z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego, bo wyrok ten nie dotyczy osób, które pobierały wcześniejsze emerytury z tej podstawy prawnej, a tylko tych, które miały przyznane i realizowały prawo do emerytury na podstawie art.46 ustawy emerytalnej.

Brak było zatem przesłanek do wznowienia postępowania, ponieważ nie było podstawy takiego wznowienia (art.145a k.p.a.), jak również do uchylecia decyzji z 19 czerwca 2013r.

Niezależnie od tego zwrócić należy uwagę, że Sąd w toku postępowania zwrócił się do organu rentowego o wyliczenie emerytury z powszechnego wieku emerytalnego z zastosowaniem ww. Trybunału Konstytucyjnego, a więc bez odliczania pobranych uprzednio emerytur wcześniejszych i okazało się, że wyliczona w ten sposób emerytura na dzień 1 czerwca 2013r. byłaby i tak niższa (1911,15 zł) niż emerytura przyznana na podstawie Karty Nauczyciela (1927,17 zł).

Na marginesie sprawy wskazać należy, że senacki projekt ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przewiduje zastosowanie zasad wyliczenia emerytury z powszechnego wieku emerytalnego wedle reguł przyjętych w przedmiotowym wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 6 marca 2019r. do szerszego katalogu osób, w tym tych które pobrały emeryturę przyznaną na podstawie ustawy – Karta Nauczyciela.

W konsekwencji takiego stanowiska Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie jako bezzasadne.

(-) sędzia Grażyna Łazowska